

НАСТАВНО-НАУЧНОМ ВЕЋУ

ФАКУЛТЕТА БЕЗБЕДНОСТИ - УНИВЕРЗИТЕТА У БЕОГРАДУ

Одлуком Наставно-научног већа Факултета безбедности број 310/4, донетој на седници, 21.06.2019. године, именована је Комисија за оцену научне заснованости теме докторске дисертације кандидаткиње мр Сабриане Ђајапутри под насловом „Безбедносни аспекти регионалне сарадње земаља Југоистичне Азије: Случај Индонезије“, у саставу:

1. Проф. др Жарко Обрадовић, председник;
2. Проф. др Зоран Јефтић, члан;
3. Проф. др Бранислав Ђорђевић, члан;
4. Доц. др Владимир Ајзенхамер, члан.

Комисија је проучила пријаву докторске дисертације са приложеним документима, сагледала све релевантне показатеље, и на основу тога, Наставно-научном већу Факултета безбедности подноси следећи

РЕФЕРАТ

1. ОСНОВНИ ПОДАЦИ О КАНДИДАТУ И ДИСЕРТАЦИЈИ

БИОГРАФИЈА – Сабриана Ђајапутри

Докторанд Сабриана Ђајапутри рођена је 1. јуна 1985. године у Џакарти, Индонезија, где је завршила основну и средњу школу. Дипломирала је на Факултету хуманистичких наука Универзитета Индонезије, смер руска књижевност, 07. марта 2007. године (просек: 8,54). На истом универзитету стекла је титулу магистра међународних односа 2009. године; наслов магистарске тезе: „Утицај динамике конвенционалног иранског оружја у ери председника Махмуда Ахмадинеџада на регионалну безбедност на Блиском истоку“. Академске 2013/14. године уписала је докторске студије наука безбедности на Факултету безбедности Универзитета у Београду и до овог тренутка положила све испите предвиђене наставним планом и програмом са просечном оценом 8,00.

Запослена је у Министарству спољних послова Републике Индонезије, од априла 2009. године. Стажирала је у Амбасади Републике Индонезије у Москви током 2010. године. Завршила је више курсева и програма стручног усавршавања, међу којима се

посебно истичу: Школа страних служби Министарства спољних послова Републике Индонезије, 2009. године; Дипломатска академија Министарства спољних послова Руске Федерације, 2010. године; Седми специјални курс за *АСЕАН* дипломате 2012 (*The 7th Special Course for ASEAN Diplomats 2012*), Министарства спољних послова Индије.

Течно говори енглески и српски, и служи се руским језиком. Стипендиста је Владе Републике Србије, на програму „Свет у Србији“ од 2013. године.

Током досадашњег академског школовања објављивала је запажене и од стручног јавног мњења позитивно оцењене научне радове:

Jayaputri, S. (2010). *Dinamika Persenjataan Iran (Динамика иранског наоружања)* Потпоурри на *Mengarungi Samudera Yang Bergolak*, објавио је Центар за образовање и обуку, Министарства спољних послова Републике Индонезије (Индонезански језик);

Jayaputri, S. (2015). *Strategis Partnership of the Republic of Serbia and the Russian Federation on Deefence and Military Issue*. International Conference for Academic Diciplines. Boston, Massachusetts, 2015 (*Conference Proceedings*);

Jayaputri, S. (2017). *The Role and the Impacts of Regional Cooperation in Western Balkans and Southeast Asia: A Comparative Study*. International Conference on Social Sciences and Humanities, Balkan University, Skopje, Macedonia (*Conference Proceedings*);

Jayaputri, S. (2018). *Indonesia's and Serbia's Role towards Regional Security: A Comparative Study in Southeast Asia and Western Balkans*, Universidad Autonoma de Madrid, Spain;

Jayaputri, S (2019). *Understanding Bilateral Diplomacy of Indonesia and Russia*. 10th International Scientific Conference, Ohrid, Macedonia (прихваћено, у штампи).

Поред наведених научних радова кандидаткиња Сабриана Ђајапутри је у Индонезији објавила књигу о својим искуствима током боравка у Србији [Jayaputri, S (2019). *Catatan Serbia Sabriana*. PT. Prima Ufuk Semesta], а у плану је и њено превођење на српски језик.

Уз пријављену тему докторске дисертације, кандидаткиња је поднела Пројекат истраживања са следећим садржајима: проблем истраживања; друштвени и научни циљеви истраживања; теоријски и појмовни оквир истраживања; предмет истраживања; истраживачка питања; методолошки оквир истраживања; научна и друштвена оправданост истраживања; очекивани резултати истраживања; прелиминарна структура рада; прелиминарни списак коришћене литературе. Кандидаткиња је приложила и остала потребна документа: биографију; дипломе завршених основних и мастер студија на Факултету хуманистичких наука Универзитета Индонезије; уверење о положеним испитима; фотокопију пасоша и др.

На основу наведених података о кандидаткињи, Комисија је једногласно закључила да мр Сабриана Ђајапутри испуњава све Законом прописане услове за пријаву и израду докторске дисертације, под насловом: „Безбедносни аспекти регионалне сарадње земаља Југоистичне Азије: Случај Индонезије“, на Факултету безбедности Универзитета у Београду.

2. ПРЕДМЕТ И ЦИЉ ДИСЕРТАЦИЈЕ

Кандидаткиња за основни предмет свог истраживања узима анализу безбедносних аспеката регионалне сарадње земаља Југоисточне Азије, за коју ће као студија случаја послужити пример Републике Индонезије, односно њено учешће у регионалним безбедносним иницијативама и организацијама на простору Југоисточне Азије.

Кандидаткиња полази од претпоставке да се, приликом проучавања сарадње у региону Југоисточне Азије, безбедносна и политичка динамика морају посматрати као променљива варијабла, зависна од временског контекста, билатералне и мултилатералне интеракције држава региона, а самим тиме и њихове међузависности. Национални интерес појединачних држава такође утиче на динамику безбедности и политику на националном, регионалном и глобалном нивоу. Како ауторка у овом истраживању националну државу посматра као главног актера међународних односа, она национални интерес појединачних држава *a posteriori* посматра као кључан елемент поменуте регионалне међузависности.

Ауторка скреће пажњу на различите безбедносне претње у Југоисточној Азији које су утицале на креирање стратегија националне безбедности држава региона, укључујући и државу на коју се њено истраживање првенствено фокусира - Индонезију. Као архипелаг од око 250 милиона становника, Индонезија је суочена са различитим безбедносним изазовима који често попримају облик конкретних претњи. Ове претње су како локалног тако и регионалног, односно глобалног карактера. Ауторка посебну пажњу посвећује проблемима тероризма и граничних спорова као истовремено и хроничним и акутним изазовима пред које је постављен регион Југоисточне Азије.

Након Хладног рата, свет се суочио с проблемом тероризма који је постао главно питање глобалне безбедности, посебно после терористичког напада 9/11. Најпознатије терористичке групе пронађене у региону југоисточне Азије су *Јамаах Ал Исламиах* и *Абу Саиаф*. Ове групе већ дуго имају своје мреже у Индонезији и на Филипинима. Случај бомбашких напада на острву Бали 2002. године може се окарактерисати управо као безбедносна претња која се остварила годину дана након 9/11. Терористи у Југоисточној Азији делују изван граница појединачних држава и повезују се са групама које имају регионалне и глобалне агенде. У овој студији ће се даље елаборирати начин на који се Индонезија суочава с тероризмом али и са разним облицима радикализма. Такође,

сагледаће се однос националне и регионалне безбедности у оквиру земљама чланица Асоцијације нација Југоисточне Азије (у даљем тексту скраћено АСЕАН).

Југоисточна Азија је географски простор препун нерешених територијалних спорова и граничних проблема међу земљама региона. У том контексту, државе Југоисточне Азије се суочавају са перманентним покушајима остваривања регионалне поморске доминације уз обале Јужног кинеског мора, кривичним делом незаконитог, непријављеног и нерегулисаног (IUU - *Illegal, Unreported, Unregulated*) риболова, а са тиме у вези и оружаним сукобима државних снага безбедности са илегалним риболовцима, као и са, у овом региону присутним, тзв. модерним пиратима.

Ауторка као посебан вид претњи апострофира још и транснационални организовани криминал, проблем избеглица, тражилаца азила и миграната, као и еколошке претње (природне непогоде, климатске промене и загађење). Када је у питању Индонезија као изабрана студија случаја, све поменуте претње - тероризам, гранични спорови, поморска безбедност (укључујући и пиратерију и илегални риболов), транснационални организовани криминал (нпр. трговину дрогом и трговину људима), еколошке претње (нпр. илегална сеча шума), проблем избеглица и сл, представљају сталне претње по националну безбедност ове државе. Као један од одговора на ове претње кандидаткиња види процес секуритизације, у коме Индонезији, посредством њеног активног учешћа у креирању регионалних политика и акција усмерених ка превазилажењу претњи које угрожавају националну безбедност држава региона, додељује кључну улогу. Поред апострофирања улоге Индонезије као тзв. секуритизирајућег актера у процесу секуритизације безбедносних претњи на нивоу региона Југоисточне Азије, теорија секуритизације (заједно са теоријом регионалног безбедносног комплекса, у даљем текст скраћено ТРБК) послужиће и као својеврсни теоријски „лакмус папир“ кроз који се посматра утицај регионалне сарадње на превазилажење поменутих претњи, као и место које овој сарадњи заузима Република Индонезија.

Кандидаткиња износи тезу да поменуте безбедносне претње представљају изазов за сваку државу региона понаособ, што подстиче развој и настанак нових безбедносних политика у оквиру регионалне сарадње. Технолошке промене, као и економска ситуација која константно осцилује, представљају још један савремени безбедносни проблем који додатно утиче на политику земаља и међународне односе у овом региону.

Према мишљењу кандидаткиње, последњих деценија дошло је до напретка у динамици националне безбедности, посебно након што се Индонезија нашла на мети поменутих терористичких напада, након чега је, у ери председника Јоко Видодоа, националном безбедносном политиком регионална сарадња дефинисана као инструмент којим би се могла побољшати безбедност на националном и регионалном нивоу. Са тим циљем, Индонезија је развила добре безбедносне и одбрамбене односе с АСЕАН-ом, вођена идејом како је заштита и одбрамбена сарадња са суседима неопходна за одржавање

регионалне стабилности. На основу Националног дугорочног плана развоја Индонезије од 2005-2025, одбрамбена дипломатија је један од фактора развоја основних безбедносних и одбрамбених капацитета. Изградња ових капацитета подразумева побољшање квалитета људских ресурса, повећања ефикасности коришћења природних ресурса, напора за борбу против тероризма, а укључује и напоре за побољшање квалитета и квантитета главних система оружја.

Посебну пажњу кандидаткиња посвећује геополитичком положају региона Југоисточне Азије, а самим тиме и геополитичкој позицији Индонезије, у којој „чита“ још једну потенцијалну претњу регионалној и националној безбедности, у кључу дистинкције између аутохтоног геополитичког стремљења држава региона, окарактерисаног кроз тзв. *концепт архипелага* (на индонежанском: *Wawasan Nusantara*), и глобалног геополитичког „вектора“ успостављеног у оквиру ривалитета тзв. сила копна и сила мора. Ова констатација биће тестирана разрадом кандидаткињине хипотезе да глобалне претње (као што су тероризам) али и делатност великих сила (САД, Русија, и Кина) пресудно утичу како на регионалне безбедносне изазове, тако и на политичке и безбедносне одлуке чланице регионалне сарадње.

3. ОПИС САДРЖАЈА (СТРУКТУРА) ДИСЕРТАЦИЈЕ

Докторска дисертација садржи укупно десет поглавља: увод, два поглавља посвећена теоријском и методолошком оквиру истраживања и осам поглавља у оквиру којих ће бити изложени различити аспекти дефинисаног предмета истраживања као и резултати истраживања добијени предвиђеним методолошким поступцима. Након закључка, биће приложен списак коришћене литературе.

Након увода у дисертацију, у коме ће укратко бити изложена проблематика истраживања, у поглављу под називом *Теоријски оквир истраживања*, биће укратко представљени главни правци *Копенхашке школе* студија безбедности, коју ће кандидаткиња у дисертацији употребити као теоријски оквир за објашњење изабраног истраживачког проблема. У овом поглављу кандидаткиња нас упознаје са ТРБК-ом и теоријом секуритизације, аргуменујући зашто је ове теоријске концепте изабрала за теоријско полазиште и оквир докторског истраживања. У другом поглављу под називом *Методолошки оквир истраживања*, биће представљени одабрани методолошки поступци, почевши од избор типа истраживања, преко техника прикупљања података, па све до анализе докумената и извора података. На крају овог поглавља, биће истакнуто какви су очекивани резултати и научни допринос овог истраживања.

У трећем поглављу под називом *Регион југоисточне Азије*, регион Југоисточне Азије биће представљен у географском и геополитичком контексту, а потом ће на њега бити примењене главне претпоставке теорије секуритизације. У четвртном поглављу, под

називом *Регионалне иницијативе у југоисточној Азији – АСЕАН*, биће приказане етапе развоја АСЕАН-а као и његови циљеви, задаци и принципи, у периоду од његовог оснивања до данас. Ауторка ће се потом фокусирати на улогу ове организације у решавању регионалних конфликта, коју ће бити пропитивати са становишта основних хипотеза ТРБК-а.

У петом поглављу под називом *Основне карактеристике унутрашње и спољне политике Индонезије*, кандидаткиња ће анализирати геополитичку праксу Индонезије, обухваћену концептима *Pancasila* и *Wawasan Nusantara*. Акцентат ће бити стављен на различите безбедносне аспекте ове праксе, превасходно на нивоу региона Југоисточне Азије, као и процес формулисања националних безбедносних политика и система националне безбедности, укључујући и регионалну, безбедносну и одбрамбену сарадњу са АСЕАН-ом.

У шестом поглављу под називом *Међудржавни односи земаља југоисточне Азије*, кандидаткиња ће анализирати регионалне споразуме и иницијативе који се тичу безбедности, а посебна пажња биће посвећена мултилатералној сарадњи између чланаца АСЕАН-а. Посебна пажња биће усмерена на разматрање *политичко-дипломатског* утицаја појединих чланица, са акцентом на улогу *политичког дијалога* и *дипломатије* у решавању безбедносних претњи у региону. Са друге стране, у седмом поглављу под називом *Однос великих сила према региону југоисточне Азије*, ауторка ће анализирати безбедносне карактеристике региона, конкретне безбедносне изазове и претње (локалног, регионалног и глобалног карактера) као и последице геополитичког утицаја супер сила (Руска федерација, САД и Кина) на безбедност у региону југоисточне Азије.

На крају, у осмом поглављу под називом *Место и улога Индонезије у АСЕАН-у*, биће апострофирана улога Индонезије у регионалној сарадњи и њени дипломатски односи са земљама чланицама.

У закључним разматрањима биће сумирани налази овог истраживања. Посебан фокус ће бити на: утицају регионалне сарадње (АСЕАН) на безбедносне претње у региону; улози Индонезије у суочавању са безбедносним изазовима и претњама, како унутар земље, тако и у региону; месту и улози Индонезије у регионалној сарадњи (превасходно у контексту дипломатске праксе) у оквиру АСЕАН-а; утицаја великих сила на АСЕАН, те како се АСЕАН носи са геополитичким притиском САД, Руске Федерације и Кине; могућностима за стварање безбедносне заједнице у региону југоисточне Азије; препрекама међузависности у региону Југоисточне Азије и каква је улога Индонезије у њиховом отклањању; доприносу ТРБК-а истраживању проблема региона Југоисточне Азије и на послетку, али не мање важно, препорукама за напредовање у имплементацији теорије секуритизације у будућим истраживањима.

На крају докторске дисертације биће приложен списак литературе и докумената коришћених током истраживачког процеса.

4. ОСНОВНА ИСТРАЖИВАЧКА ПИТАЊА

С обзиром на карактер и пројектоване циљеве, ово истраживање је засновано на генералном, широком и неспецифичном хипотетичком оквиру, који обухвата испитивање сета истраживачких питања постављених уз уважавање теоријско-појмовног оквира, оквира за анализу, предмет истраживања и постављене циљеве, као и чињеницу да је истраживање контекстуалног, дескриптивног и експлоративног карактера. Кандидаткиња ће се у својој докторској дисертацији фокусирати на пет истраживачких питања:

- А. У којој мери нарушавање регионалне безбедности у југоисточној Азији доприноси нарушавању националне безбедности Индонезије?
- Б. Како се улога Индонезије у регионалној сарадњи (АСЕАН) одражава на суседне земље?
- В. Како земље чланице регионалне сарадње одговарају на утицај великих сила у свом региону? У том погледу, како су државе чланице АСЕАН-а одговориле на пораст утицаја Кине, Русије и САД у региону Југоисточне Азије?
- Г. Како Индонезија управља односима са другим земљама у свом региону приликом суочавања са регионалним безбедносним изазовима?
- Д. На који начин се стратегија националне безбедности Индонезије бави регионалним безбедносним изазовима, као на пример претњама од тероризма?

Очекује се да истраживањем буде потврђена тврдња да у условима појачане регионалне сарадње долази до смањења безбедносних изазова и претњи у региону Југоисточне Азије, те да асертивна улога Индонезије у регионалним иницијативама (попут АСЕАН-а), доприноси укупној стабилности региона.

5. МЕТОДЕ КОЈЕ ЋЕ БИТИ ПРИМЕЊЕНЕ У ИСТРАЖИВАЊУ

Начин истраживања и избор метода одређени су дефинисаним проблемом истраживања, теоријским и операционализованим предметом истраживања, претпостављеном хипотетичком основом и комплексношћу предмета истраживања. Докторска дисертација кандидаткиње Сабриане Ђајапутри методолошки је конципирана као *студија случаја* у оквиру које ће се, на примеру мултилатералне и билатералне

политике Индонезије, превасходно у контексту безбедносних политика, изводити општи закључци о регионалној безбедносној динамици у Југоисточној Азији.

У делу рада који се односи на теоријско одређење проучаваног феномена биће коришћена метода *прегледа литературе*. Биће анализирани теоријски извори – стручни и научни радови посвећени тзв. Копенхашкој школи (ТРБК и теорија секуритизације) и теоријским концептима одрживог мира и зони стабилног мира, регионалној сарадњи на простору Југоисточне Азије, безбедносним изазовима и претњама у региону Југоисточне Азије, спољној и безбедносној политици Индонезије и других држава региона Југоисточне Азије. Радови који ће у ту сврху бити коришћени превасходно спадају у домен студија безбедности, политичких наука, теорија међународних односа, међународне економије, историје, међународног права, (источњачке) филозофије, геополитике и политичке географије.

Анализа докумената (нормативно-правних аката), као и анализа садржаја званичних саопштења кључних политичких представника и представника регионалних организација биће коришћени ради стицања увида у безбедносне интересе појединачних држава региона (са акцентом на Индонезију и њене спољнополитичке и унутарполитичке интересе), као и у интересе регионалних организација (АСЕАН) у контексту глобалне безбедности.

Истраживање подразумева и анализу бројних постојећих институционалних извора – документације законодавних органа посматраних држава (са акцентом на Индонезију), документације органа регионалних организација (АСЕАН), као и анализу бројних медијских извора.

У изради докторске дисертације биће коришћена и нека ранија докторска истраживања, која ће послужити у сврху компарације. На пример, у истраживање ће бити укључена дисертација др Душана Пророковића, одбрањена на Факултету безбедности, Универзитета у Београду (Пророковић, 2017), која ће бити од велике користи када је у питању стицање додатних увида у различите концепте регионализма, регионалне безбедности и конкретне примере регионалне безбедносне сарадње у другим крајевима света.

У дисертацији ће такође бити коришћена *анализа садржаја* путем које ће кандидаткиња остварити систематичан увид у, за тему, релевантна документа. У том смислу, анализа садржаја биће примењена на следеће документе:

- Документација која се тиче спољне политике Индонезије, усмерена према регионалној сарадњи (АСЕАН);
- Документација која се тиче политике АСЕАН-а према региону југоисточне Азије, а која спада у оквир регионалног форума АСЕАН-а;
- Извештаји који се односе на закључке и одлуке АСЕАН *Самита*;
- Извештаји о регионалној безбедносној сарадњи;

- Извештаји који се односе на креирање одбрамбених дипломатских оквира у региону.

У свом истраживању кандидаткиња ће креирати и посебан начин прикупљања искуствене евиденције, реализован у непосредној комуникацији са институционалним изворима: експертски интервју са амбасадором, дипломатама и академским ауторима који се баве питањима релевантним за тему дисертације.

6. ОЧЕКИВАНИ РЕЗУЛТАТИ И НАУЧНИ ДОПРИНОС

Научна оправданост истраживања кандидатиње Сабриане Ђајапутри лежи у научном објашњењу положаја и домета спољнополитичког утицаја Индонезије у контексту регионалне сарадње, уз посебан осврт на перспективе даљег развоја АСЕАН-а и утицаја ове организације на безбедносну динамику у региону Југоисточне Азије. Овим истраживањем биће остварена нова сазнања о међузависности држава у Југоисточној Азији, о улози Индонезије у контексту регионалне сарадње, те свим детерминантама које њу директно и индиректно одређују, чиме ће бити обогаћен постојећи фонд знања о овој и сродним темама.

Потреба за целовитим научним објашњењем безбедносних аспеката регионалне сарадње земаља Југоисточне Азије, односно случаја Индонезије, представља научни допринос и поставља захтеве за продубљене научне резултате.

Општи резултати који се очекују од дисертације подразумевају:

- научно објашњење основних карактеристика спољне политике Индонезије, усмерене ка регионалној сарадњи и сагледавање њене улоге у превазилажењу регионалних безбедносних изазова и претњи;
- верификација и проширивање теорије регионалних безбедносних комплекса (ТРБК) у Југоисточној Азији;
- провера апликабилности комбинованог научног метода у експликацији предмета истраживања у целини.

Конкретни резултати који се очекују од дисертације:

- продубљивање и систематизација научно-искуствених сазнања о односу Индонезије према регионалној сарадњи на простору Југоисточне Азије;
- даљи правци развоја регионалне међузависности у контексту међународне безбедности;

- провера комбинованог метода у формулисању научних објашњења природе односа између АСЕАН-а (као организације) и његових држава чланица понаособ;
- обезбеђивање нове емпиријске грађе о импликацијама утицаја великих сила (САД, Кина и Русија) на регионалну сарадњу у Југоисточној Азији.

Друштвена оправданост овог истраживања огледа се у томе што ће академској, стучној и широкој јавности приближити и објаснити улогу и утицај индонезанске спољне политике на државе са којима се граничи, улогу и начин функционисања регионалних иницијатива на простору Југоисточне Азије (АСЕАН), као и однос како Индонезије, тако и АСЕАН-а са глобалним силама (САД, Кина и Русија).

7. ЗАКЉУЧАК И ПРЕДЛОГ КОМИСИЈЕ

На основу сагледавања пријаве теме докторске дисертације и приложене документације, Комисија сматра да је тема изузетно актуелна, да су сазнања до којих треба доћи, реализовањем планираног истраживања, значајна, како у теоријском тако и у практичном смислу, и да је замисао истраживања коректно изложена.

Имајући у виду показану укупну спремност кандидаткиње за реализацију истраживања, може се легитимно очекивати да ће докторска дисертација: „Безбедносни аспекти регионалне сарадње земаља Југоисточне Азије: Случај Индонезије“, мр Сабриане Тајапутри, бити успешно урађена и да ће пружити значајан допринос политиколошко-безбедносном истраживању ове врло актуелне и важне проблематике.

Теоријска вредност истраживања наведеног проблема огледа се у обогаћивању научних сазнања о регионалној безбедносној динамици на простору Југоисточне Азије, као и о значају поменуте динамике у контексту глобалне безбедности.

Практична вредност истраживања садржана је у могућности коришћења стечених сазнања као основе за даља истраживања, али и за унапређивање спољнополитичке сарадње Републике Србије са Републиком Индонезијом и другим чланицама АСЕАН-а, као и са организацијом у целини. Израда докторске дисертације под наведеним насловом и по замишљеној истраживачкој процедури довољно је комплексан истраживачки подухват који пружа прилику кандидаткињи да демонстрира своју стручну и теоријско-методолошку компетентност за стицање научног звања доктора из области наука безбедности.

Сагледавајући пројекат дисертације, који је доставила кандидаткиња, у коме се подробно описују прелиминарне претпоставке, наводе истраживачке технике које ће се примењивати и прилаже веома респективан и исцрпан списак полазне литературе, Комисија је стекла уверење да ће предложено комбиновано мултиметодско истраживање довести до нових научних резултата о овом значајном проблему. У том смислу, дисертација ће бити корисна као солидно полазиште за различита будућа истраживања у области регионалне безбедносне сарадње у контекстима глобалне безбедности.

На основу презентованих података о кандидаткињи, изложених оцена и ставова о актуелности и значају предложене теме, те садржају нацрта истраживачког пројекта,

Комисија, Наставно-научном већу Факултета безбедности Универзитета у Београду, једногласно

ПРЕДЛАЖЕ

- Да кандидаткињи мр Сабриани Ђајапутри одобри израду докторске дисертације под називом: Безбедносни аспекти регионалне сарадње земаља Југоистичне Азије: Случај Индонезије“
- Да упути своју одлуку са извештајем, Већу научних области правно-економских наука Универзитета у Београду ради давања сагласности на предлог теме за израду докторске дисертације;
- Да, по усвајању извештаја, кандидаткињи одреди ментора за израду ове дисертације. Комисија за ментора предлаже др Мирослава Младеновића, редовног професора.

У Београду, 04. 07. 2019.г.

КОМИСИЈА:

1.Проф. др Жарко Обрадовић, председник;

2.Проф. др Зоран Јефтић, члан;

3. Проф. др Бранислав Ђорђевић, члан;

4. Доц. др Владимир Ајзенхамер, члан.

ПРЕЛИМИНАРНИ СПИСАК ЛИТЕРАТУРЕ

- Acharya, A. (1991). *The Association of Southeast Asian Nations: "Security Community" or "Defence Community"?*. Pacific Affairs, 159-178.
- Acharya, A. (1997). *Ideas, identity, and institution-building: From the 'ASEAN way' to the 'Asia-Pacific way'?*. The Pacific Review, 10(3), 319-346.
- Acharya, A. (2000). *The quest for identity: International relations of Southeast Asia* (p. 121). Singapore: Oxford University Press.
- Acharya, A. (2004). *How ideas spread: Whose norms matter? Norm localization and institutional change in Asian regionalism*. International organization, 58(2), 239-275.
- Acharya, A. (2004). *Will Asia's past be its future?*. International Security, 28(3), 149-164.
- Acharya, A., & Buzan, B. (Eds.). (2009). *Non-Western international relations theory: perspectives on and beyond Asia*. Routledge.
- Acharya, A. (2011). *Whose ideas matter?: agency and power in Asian regionalism*. Cornell University Press.
- Acharya, A. (2014). *Constructing a security community in Southeast Asia: ASEAN and the problem of regional order*. Routledge.
- Acharya, A. (2014). *Global International Relations (IR) and Regional Worlds A New Agenda for International Studies*. International studies quarterly, 58(4), 647-659.
- Al-Khalifa, Talal Mohammed. (2012). *The Gulf and Southeast Asia: Regional Security Complex and Regional Security Community*. A comparative study, University of Exeter.
- Ayoob, M. (2002). Inequality and Theorizing in International Relations: The Case for Subaltern Realism. *International Studies Review*, 4(3), 27-48. Retrieved from <http://www.jstor.org/stable/3186462>
- Baker III, J. A. (1990). America in Asia: emerging architecture for a Pacific community. *Foreign Aff.*, 70, 1.
- Balzacq, T. (2005). *The Three Faces of Securitization: Political Agency, Audience and Context*. Sage Publication.
- Baldwin, David A. (1995). *Security Studies and the End of the Cold War*. World Politics Review: Cambridge University Press.
- Bimfort, M. T. (1958). *A definition of intelligence*. Studies in Intelligence, 2(4), 75-78.

- Borchers, H. (2013). *Indonesia's national role conceptions: continuity amidst regional change*.
- Bush, G. W. (2009). *The national security strategy of the United States of America*. Wordclay.
- Buzan, B. (1991). *People, States and Fear: An Agenda for International Security Studies in the Post-Cold War Era*, 2nd edn, London.
- Buzan, B., Wæver, O., Wæver, O., & De Wilde, J. (1998). *Security: a new framework for analysis*. Lynne Rienner Publishers.
- Buzan B. (2003) Regional Security Complex Theory in the Post-Cold War World. In: Söderbaum F., Shaw T.M. (eds) *Theories of New Regionalism*. International Political Economy Series. Palgrave Macmillan, London
- Caballero-Anthony, M. (2014). *Understanding ASEAN's centrality: bases and prospects in an evolving regional architecture*. *The Pacific Review*, 27(4), 563-584.
- Capie, D. (2013). *Structures, shocks and norm change: explaining the late rise of Asia's defence diplomacy*. *Contemporary Southeast Asia: A Journal of International and Strategic Affairs*, 35(1), 1-26.
- Carpenter, W. M., & Wiencek, D. G. (Eds.). (2005). *Asian security handbook: Terrorism and the new security environment*. Me sharpe.
- Chandra, A. C. (2004). *Indonesia's non-state actors in ASEAN: a new regionalism agenda for Southeast Asia?*. *Contemporary Southeast Asia*, 155-174.
- Chibber, Bharti. (2002). *Regional security and regional associations: a comparative study of ASEAN and SAARC*. Jawaharlal Nehru University
- Cotton, J. (1999). *The "haze" over Southeast Asia: Challenging the ASEAN mode of regional engagement*. *Pacific Affairs*, 331-351.
- Deutsch KW (1961). *Security communities*. Rosenau JN (ed.). *International Politics and Foreign Policy: A Reader in Research and Theory*. New York: Free Press, 98 – 105.
- Eisenhardt, K. M. (1989). *Building theories from case study research*. *Academy of management review*.
- Emmers, R. (2005). *Regional hegemonies and the exercise of power in Southeast Asia: A study of Indonesia and Vietnam*. *Asian Survey*, 45(4), 645-665.
- Emmers, R. (2007). *Comprehensive security and resilience in Southeast Asia: ASEAN's approach to terrorism and sea piracy*.

- Ferguson, R. J. (2004). *ASEAN Concord II: policy prospects for participant regional development*". *Contemporary Southeast Asia: A Journal of International and Strategic Affairs*, 26(3), 393-415.
- Flyvbjerg, B. (2006). *Five misunderstandings about case-study research*. *Qualitative inquiry*.
- Garofano, J. (2002). Power, institutions, and the ASEAN Regional Forum: a security community for Asia?. *Asian survey*, 42(3), 502-521.
- Gindarsah, I. (2015). *Indonesia's defence diplomacy: Harnessing the hedging strategy against regional uncertainties*. RSIS Working Paper.
- Gindarsah, I., & Priamarizki, A. (2015). *Indonesia's Maritime Doctrine and Security Concerns*. RSIS Policy Report.
- Greenlees, Donald. et al. (2014). *Indonesia's security focus: from inside to out* in *Regional Security Outlook 2015*. CSCAP.
- Gustafsson, J. (2017). *Single case studies vs. multiple case studies: A comparative study*.
- Haacke, J., & Williams, P. D. (2009). *Regional Arrangements and Security Challenges: a comparative analysis*.
- Hansen, L. (2007). *The Little Mermaid's Silent Security Dilemma: The Absence of Gender in the Copenhagen School*. *Millennium – Journal of International Studies*.
- He, K. (2014). *Facing the challenges: ASEAN's institutional responses to China's rise*. In *China's Power and Asian Security* (pp. 181-198). Routledge.
- Henderson, J. (2014). *Reassessing Asean*. Routledge.
- Henry, L. (2007). The ASEAN way and community integration: two different models of regionalism. *European Law Journal*, 13(6), 857-879.
- Hwee, Y. L. (2006). Japan, ASEAN, and the construction of an East Asian community. *Contemporary Southeast Asia*, 259-275.
- Khong, Y. F. (1997). *ASEAN and the Southeast Asian security complex*. *Regional orders: Building security in a new world*, 318-339.
- Kurlantzick, J. (2012). *ASEAN's future and Asian integration*. Council on Foreign Relations, 20.
- Laksmana, E. A. (2012). *Regional order by other means? Examining the rise of defense diplomacy in Southeast Asia*. *Asian Security*, 8(3), 251-270.
- Lazović, R. (2013). *Međunarodna obaveštajna saradnja. Vojno delo, Beograd*.

- Lin, C. H. (2010). *ASEAN Charter: deeper regional integration under international law?*. Chinese Journal of International Law, 9(4), 821-837.
- Lowenthal, M. M. (2016). *Intelligence: From secrets to policy*. CQ press.
- Martel, S. (2017). *From ambiguity to contestation: discourse (s) of non-traditional security in the ASEAN community*. The Pacific Review, 30(4), 549-565.
- Morada, N. M. (2008). *ASEAN at 40: prospects for community building in Southeast Asia*. Asia Pacific Review, 15(1), 36-55.
- Narine, S. (2002). *Explaining ASEAN: Regionalism in Southeast Asia*. Lynne Rienner Publishers.
- Odgaard, L. (2003). The South China Sea: ASEAN's Security Concerns about China. *Security Dialogue*.
- Pedrason, R. (2017). *ASEAN's Defence Diplomacy: The Road to Southeast Asian Defence Community?* (Doctoral dissertation).
- Pennisi di Floristella, Anggela. (2012). *ASEAN and the Construction of Regional Security Partnership: achievements and critical issue to manage security governance in southeast Asia*. Università degli Studi di Catania.
- Прокоровић, Душан Н. (2017). *Регионална безбедност и теорија реализма: студија случаја Артик*. Универзитет у Београду.
- Quah, E. (2002). *Transboundary pollution in Southeast Asia: the Indonesian fires*. World Development, 30(3), 429-441.
- Renshaw, Catherine. (2014). *Human rights and regionalism in Southeast Asia*. University of Sydney.
- Roberts, C. (2008). *ASEAN's security community project: Challenges and opportunities in the pursuit of comprehensive integration*. UNSW.
- Roberts, C. (2010). *ASEAN's Myanmar crisis: challenges to the pursuit of a security community*. Institute of Southeast Asian.
- Roberts, C. (2010). ASEAN institutionalisation: The function of political values and state capacity.
- Rüland, J. (2005). The nature of Southeast Asian security challenges. *Security Dialogue*, 36(4), 545-563.
- Стајић и Радослав Гађиновић. (2007). *Увод у Студије Безбедности*. Библиотека Стручна Књига, Београд.

- Severino, C. R. (2006). *Southeast Asia in search of an ASEAN community: Insights from the former ASEAN secretary-general*. Institute of Southeast Asian Studies.
- Shekhar, V. (2018). *Indonesia's Foreign Policy and Grand Strategy in the 21st Century: Rise of an Indo-Pacific Power*. Routledge.
- Simon, S. (2008). ASEAN and multilateralism: The long, bumpy road to community. *Contemporary Southeast Asia: A Journal of International and Strategic Affairs*, 30(2), 264-292.
- Smith, A. (1999). *Indonesia's role in ASEAN: the end of leadership?*. *Contemporary Southeast Asia*, 238-260.
- Sukma, Rizal. (1995). *The evolution of Indonesia's foreign policy: an Indonesian view*. Asian Survey.
- Sukma, R. (2010). *Indonesia's Security Outlook, Defence Policy, and Regional Cooperation*. *Asia Pacific Countries' Security Outlook and Its Implications for the Defense Sector*.
- Stritzel H. (2014). *Securitization Theory and the Copenhagen School*. In: *Security in Translation*. New Security Challenges Series. Palgrave Macmillan, London
- Šulović, V. (2010). *Meaning of security and theory of securitization*. Belgrade Centre for Security Policy.
- Taureck, R. (2006). *Securitization theory and securitization studies*. The University of Warwick.
- Ulusoy, H. (2003). *Revisiting security communities after the Cold war: the constructivist perspective*. *Perceptions: Journal of International Affairs* VIII (3), 161-197.
- Wah, C. K. (2007). *Introduction: ASEAN—Facing the fifth decade*. *Contemporary Southeast Asia*, 395-405.
- Winger, G. (2014). *The Velvet Gauntlet: A Theory of Defence Diplomacy*. In *What do Ideas do?*, ed. A. Lisiak, N. Smolenski, Vienna: IWM Junior Visiting Fellows' Conferences, Vol. 33.
- Yeo, L. H. (2010). *Institutional regionalism versus networked regionalism: Europe and Asia compared*. *International politics*, 47(3-4), 324-337.
- Yin Robert, K. (1994). *Case study research: design and methods*. Sage publications.
- Yoshimatsu, H. (2010). *The Mekong region, regional integration, and political rivalry among ASEAN, China and Japan*. *Asian Perspective*, 34(3), 71-111.

